

XXII Sobota okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Łk 6,1-5): W pewien szabat przechodzi wśród zbóży, a uczniowie zrywali kłosy i wykruszali je rękami, jedli. Na to niektórzy z faryzeuszów mówili: «Czemu czynicie to, czego nie wolno czynić w szabat?» Wtedy Jezus rzekł im w odpowiedzi: «Nawet tegoście nie czytali, co uczynił Dawid, gdy był głodny on i jego ludzie? Jak wszedł do domu Boga i wziął chleby pokładne, sam jadł i dał swoim ludziom? Chociaż samym tylko kapłanom wolno je spożywać». I dodał: «Syn Człowieczy jest panem szabatu».

«Syn Człowieczy jest panem szabatu»

Fr. Austin Chukwuemeka IHEKWEME
(Ikenanzizi, Nigeria)

Dzisiaj, na zarzut faryzeuszy, Jezus wyjaśnia właściwe znaczenie odpoczynku w czasie szabatu, powołując się na przykład ze Starego Testamentu (por. Pwt 23,26): «Nawet tegoście nie czytali, co uczynił Dawid, (...), i wziął chleby pokładne, sam jadł i dał swoim ludziom?» (Łk 6,3-4).

Zachowanie Dawida wyprzedza doktrynę, którą Chrystus naucza w tym fragmencie. Już w Starym Testamencie Bóg ustanowił porządek nakazów Prawa, w sposób, który nie był jeszcze rangą ustępującą tym głośniejszym.

W związku z tym wyjaśniamy sobie, że nakaz świętowania (jak ten, o którym mówimy) ustępuje przykazaniu prawa naturalnego. Podobnie przykazanie szabatu nie jest powyżej podstawowych potrzeb.

W tym fragmencie Chrystus uczy jakiegoś boskiego sensu instytucji szabatu: Bóg ustanowił go dla dobra człowieka, żeby mógł odpocząć i w spokoju i radości oddać się kultowi Bogu. Interpretacja faryzeuszy przekształca ten dzień w czas niepokoju i troski z powodu wielu nakazów i zakazów.

Szabat został ustanowiony nie tylko po to, by człowiek wypoczął, ale także aby

odda? chwa?? Bogu: to jest prawdziwe znaczenie wyra?enia «szabat zosta? ustanowiony dla cz?owieka» (Mk 02,27).

Ponadto, deklaruj?c si? “Panem szabatu” (?k 06,05), mówi otwarcie, ?e On jest tym samym Bogiem, który da? przykazania ludowi Izraela, potwierdzaj?c w ten sposób Swoj? bosko?? i uniwersaln? w?adz?. Dlatego mo?e ustanowi? inne prawa, jak Jahwe w Starym Testamencie. Jezus mo?e nazywa? siebie “Panem szabatu”, bo jest Bogiem.

Pro?my o pomoc Dziewic? Maryj?, aby uwierzy? i zrozumie?, ?e szabat nale?y do Boga i jest sposobem —dostosowanym do natury ludzkiej— na oddawanie chwa?y i czci Wszechmocnemu. Jak napisa? Jan Pawe? II, «odpoczynek to co? “?wi?tego” i okazja, aby u?wiadamia? sobie, ?e wszystko jest dzie?em Boga».

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

•

«W tym czasie ?aski chrze?cijanin prze?ywa wieczny szabat, je?li czyni same dobre dzie?a z nadziej? na wieczny odpoczynek» (?wi?ty Augustyn)

•

«?y? niedziel? znaczy by? ?wiadomym wolno?ci przyniesionej przez Chrystusa i rozwija? w?asne ?ycie jako ofiar? z samego siebie sk?adan? Bogu» (Benedykt XVI)

•

«?wi?towanie niedzieli jest wype?nieniem przepisu moralnego w sposób naturalny wpisanego w serce cz?owieka, aby "w sposób zewn?trzny oddawa? cze?? Bogu dla upami?tnienia tego wielkiego, najpowszechniejszego dobrodziejstwa, jakim jest dzie?o stworzenia ?wiata". (...)» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 2176)